

(דף לג ע"א) פְּמָה דְאִמְרִינָן וּבְסֵפֶר חַיִּים וְגוֹמֵר, הָא אֲתַפְתְּחַת הַיְכָלָא, הָא קָא אֲתִיָּן נְבִיאֵיָא מְאִרֵי
דְרַגְלִין דְקָא דְפָקִין לְתַרְעָא, וְאִמְרִין לְהֵוּא דְסָגִיר הַיְכָלָא, סַגְרוּן וְאֲתַקְרִי אֲדַנִּי שְׁמִיָּה פְּשֵׁם
רַבִּיָּה, אִמְרִין לִיָּה אֲדַנִּי שְׁפָתֵי תַפְתָּח, אֲפַתַּח תַרְעִין דְהַיְכָלָא, בְּהֵוּא זְמַנָּא עָאֲלִין נְטוּרֵי תַרְעָא
לְמַלְפָּא, וְאִמְרֵי לִיָּה, רַבּוֹן עָלְמִין הָא מְאִרֵי דְרַגְלִין קָא דְפָקִין לְתַרְעָא, דְאִנּוֹן שְׁלֹחֵי מַצְוָה,
דְקִימִין בְּעַמִּידָה דְצְלוֹתָא קְדָמָה.

בְּהֵוּא זְמַנָּא יָהֵב לֹון רְשׁוֹ לְאֲעֵלָא, מְטְרוֹנִיתָא דְאִיָּהי מַצְוָה דְמַלְפָּא אֲפּוֹטְרוֹפּוֹסָא דְכָל פְּקוּדִין,
אוֹלִיפֵת זְכוּ קָדָם מַלְפָּא בְּגִינִיָּהוּ, וְיִמָּא לִיָּה רַבּוֹן עָלְמָא, הָא אֲלִין דְקִימִין קְדָמָה בְּצְלוֹתִין, צְרִיָּךְ
לְמִיָּהֵב לֹון שְׁאֲלֵתִין דְלֵהוֹן, בְּהֵוּא זְמַנָּא קָלָא נְפִיק לְגַבִּי מְאִרֵי דְרַגְלִין, וְאִמְר (יחזקאל ב א) בֶּן אָדָם
עֲמוּד עַל רַגְלֵיךָ וְאֲדַבֵּר אִתְּךָ, מְלִיל עַמִּי מַה שְׁאֲלֵתְךָ בְּאֲמַצְעֵיֹות דְצְלוֹתִין, וְיִנְתֵן לְךָ בְּבִתְרָאִין,
מְטְרוֹנִיתָא קַבְלַת שְׁאֲלֵתִין, וְצְרִיָּךְ לְמִיָּהֵב תְּלַת פְּסִיעָאן לְאַחוּרָא, דְלָא יִתְחַזֵּר כְּתַפּוּי לְגַבִּי מַלְפָּא,
אֲלִין נְפָקִין וְסַגְרוּן סָגֵר תַרְעָא אֲבִתְרִיָּהוּ.

הָא מְאִרֵי דְאוֹתוֹת קָא דְפָקִין לְפַתְחָא, וְאִמְרִין אֲדַנִּי שְׁפָתֵי תַפְתָּח, תַפְתָּח דָּא פַתְחוּן, וְאֲלִין
אִנּוֹן מְאִרֵי דַח"י בְּרַכָּאן דְצְלוֹתָא, מְסַטְרָא דַח"י עָלְמִין, דְמִיָּחֲדִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיָּךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ
תַמָּן, דְצְדִיק תְּשִׁיעָאָה אִיָּהוּ מְעִילָא לְתַתָּא וּמַתְתָּא לְעִילָא, תַשַּׁע נְקוּדִין תַשַּׁע טַעַמִי, וְעִלִיָּהוּ
אֲתַמֵּר (בראשית א יז) וַיִּתֵּן אוֹתָם אֱלֹהִים בְּרַקִיעַ הַשָּׁמַיִם, וְדָא צְדִיק דְבִיָּה כָל נְקוּדִין, לְהָאִיר עַל
הָאָרֶץ דָּא שְׂכִינְתָּא, דְאִיָּהי כְלִילָא מְכָל אֲתוּן.

מִיָּד מְאִרֵי שְׁאֲלֵתִין דְפָקִין לְתַרְעָא, פְּמָה נְטוּרֵי תַרְעָא עָאֲלִין קָדָם מַלְפָּא, וְיִמְרוֹן רַבּוֹן עָלְמָא,
הָא מְאִרֵי צְדִיקָא מְאִרֵי דְצְלוֹתִין דְמְבָרְכִין לְךָ בְּח"י בְּרַכָּאן, בְּעוֹן לְאֲעֵלָא קַמָּה, מִיָּד מְנִי לְמַפְתַּח
לֹון, וְלִמְהַב שְׁאֲלֵתִין, וְאֲלִין אִנּוֹן מְאִרֵי דְאוֹתוֹת, מְסַטְרָא דְאֲלִין דְאֲתַמֵּר בְּהוֹן (שם יד) וְהִיוּ לְאוֹתוֹת
וְלְמוֹעֲדִים וְלַיָּמִים וְשָׁנִים, וְאֲלִין אִנּוֹן דְסַגְדִין בְּח"י עָלְמִין, בְּח"י בְּרַכָּאן לְגַבִּי שְׂכִינְתָּא.

אֲלִין נְפָקִין הָא מְאִרֵי דְקוּמָה דְפָקִין לְפַתְחָא, דְאִנּוֹן פְּרַעִין וְסַגְדִין לְמַלְפָּא בְּצְלוֹתִין, פְּמָה דְאִמְרוּ
כָּל הַפּוֹרַע פּוֹרַע בְּבְרוּךְ, וְכָל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, פּוֹרַע לְגַבִּי אֲדַנִּי בְּצְדִיק, דְאֲתַמֵּר בִּיָּה (מלכים א ב
מה) וְהַמֶּלֶךְ שָׁלַמָּה בְּרוּךְ, וְזוֹקֵף לְגַבִּי יְהו"ה, לְחַבְרָא לֹון תַרְוִיָּהוּ כְּגוֹנוֹנָא דָּא יֵאָהֲדוּנָה"י.

וְעַל בְּלָהוּ אוֹלִיפֵת שְׂכִינְתָּא זְכוּ, וְאִנּוֹן כַּד סָלְקִין לְעִילָא נְשַׁמְתְּהוֹן, פְּמָה חִיוּן מְקַבְּלִין לֹון עַל
גְּדַפִּיָּהוּ, וְסָלְקִין לֹון עַד תַרְעָא דְהַיְכָלָא דְמַלְפָּא, מִיָּד דְאֲלִין דְפָקִין לְפַתְחָא, אוֹלִפִין זְכוּ קָדָם
מַלְפָּא בְּגִינִיָּהוּ, וּמְנִי מַלְפָּא לְמַפְתַּח לֹון, וְאֲלִין אִנּוֹן דְמְמַלְלִין קָדָם מַלְפָּא בְּחַשָּׁא, וְשְׁאֲלִין מְנִיָּה
בְּעוֹתְהוֹן בְּחַשָּׁא, יַחֲדִידִים קָדָם מַלְפָּא, וּמַלְפָּא יָהִיב לֹון שְׁאֲלֵתִין דְלֵהוֹן.

מִיָּד הָא מְטְרוֹנִיתָא אֲחִידַת בְּהוֹן, וְאוֹלִיפֵת זְכוּ בְּגִינִיָּהוּ קָדָם דְיִפְקוֹן מִן הַיְכָלָא, וְאִמְרַת רַבּוֹן
עָלְמִין, אֲלִין אִנּוֹן דְהוּן, מְכַסְּיָין לִי בְּעַטְוִפָּא דְמַצְוָה דְצִיָּצִית, בְּחַמֵּשׁ קִשְׁרִין וְתַלַּת עֶשֶׂר חוּלְיִין
לְכָל סֵטֵר, וּבִתְלָתִין וְתַרִין עֲנַפֵי מַצְוָה, מִיָּד מְנִי קוּדְשָׁא בְּרִיָּךְ הוּא לְמַלְאָכִין דְמְרַבְּבָתָא דְלְעִילָא,
לְנַטְלָא לֹון בְּגַדְפִיָּהוּ, וְלְפַרְחָא בְּהוֹן מְאֲתֵר לְאֲתֵר, וְלְכַסָּאָה עֲלִיהוֹן מְכָל מְזִיקִין וּמְלָאָכִי חַבְלָה.

הא אליו נפקין, והא אחרנין דפקין לתרעא, מיך עאלין נטורי תרעין, ואמרין רבון עלמא, הא מארי ידיו דקשרין תפלה של יד על דרועיהו שמאלא בצלותא, ותפלין על רישא, קא עאלין, ואלין אינון דיהבין דורנא לך בימינא, דאיהי צדקה, ע' תשעים אמנים, ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברכאן, ה' חמשה חומשי אורייתא, ומיך מני לון, למפתח לון, בהווא (דף לג ע"ב) זמנא וידי אדם נפקין, דאינון גדולה גבורה, ומקבלין דורנא דלהון, תדא הוא דכתיב (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת כנפיהם, מאי אדם, תדא דאתמר ביה (ישעיה מד יג) כתפארת אדם, ומקבלין מנייהו דורנא ויהבין ליה למלכא, ואם דורנא לאו איהו כדקא יאות, לכלפא אתמסר, ודחין לון לבר, דאית דלא פתחין לון תרעין, ואתמר בהון (דברים כד יא) בחוץ תעמה, וממלל מלכא בהון מלבר, ויהיב לון שאלתוי מלבר, ואלין לון.

דלאו בלהו עאלין לבי מלכא, אלא אליו מארי דביתא, דאתמר בהון (דניאל א ד) ילדים אשר אין בהם כל מום, לא בצלותהון, ולא בנשמתהון, וטובי מראה בכל עובדיהון, ומשפלים בכל חכמה, ושפירן למחזי, דעליהו אתמר (שיר ב יד) הראיני את מראיך השמיעיני את קולך, כי קולך ערב ומראיך נאה, ויודעי דעת ומביני מדע (דניאל א ד), דידעין בחכמה ובתבונה ודעת, דאין דורשין במעשה בראשית, אלא אם הוא חכם בחכמה ומבין בבניה ויודע בדעת, ואשר פח בהם, דא שכנתא עלאה, דאיהי כ"ח אתון דעובדא דבראשית, לעמוד בכלהו בעמידה דצלותא, אליו יעלון להיכלא דמלכא, דאינון צדיקים גמורים.

בינונים יהיב לון שאלתין דלהון מלבר, ולא עאלין לגאון, רשיעיניא אדחין מתמן, ולא יהיב לון שאלתין דלהון, אלא עליהו אתמר (ישעיה א יב) מי בקש זאת מידכם רמס חצרי, ואלין אינון רשיעיניא, דהו מביזין למלכא בצלותהון, דמנחן למשמע צלותא, ופסקין לה על שיחה בטלה.

אליו נפקין, הא אחרנין עאלין, אינון מארי דצואר, דהו מברכין לקודשא בריה הוא על מאכלין ומשתין דקרפניו, דאמרין בכל יומא צו את בני ישראל, ואמרת אליהם את קרפני לחמי לאשי ריח ניחוחי (במדבר כח ב), דהו מקרבין לקודשא בריה הוא ושכינתיה, בכמה קרפניו דצלותין, ואלין אינון דמתניין בענג שבת, ומברכין לקודשא בריה הוא, קודשא בריה הוא, יהיב לון שאלתין דלהון, ולאחרנין דהו אכלין בלא צלותא אתדחין מתמן, ויהבין לון בידא דכמה מלאכי חבלה דאינון מזיקין.

הא אליו נפקין, הא מארי דקלין ודבורין בזמירות ותושבחות והודאות דצלותא דפקין, ומארי דקלין דקראן לקודשא בריה הוא בקריאת שמע, שמע ישראל תרין זמנין ערב ובקר.

אדהכי הא מארי דרגלין קא דפקין לפתחא, מארי דעמידה דצלותא, דאתמר בהון (דניאל א ד) ואשר פח בהם לעמוד בהיכל המלך, המלך סתם דא קודשא בריה הוא, היכל המלך דא אדנ"י, דאתמר ביה (תהלים נא יז) אדנ"י שפתי תפתח, אדנ"י סליק לחושבן היכל, ואתמר (חבקוק א כ) ויני בהיכל קדשו הם מפניו כל הארץ.

זכאה איהו מאן דזכי לאעלאה להיכליה דקודשא בריה הוא, למחוי למלכא ומטרוניתא, זכאה פומא, דשריא ביה צלותא דאיהי אדנ"י, דאמרין לה אדנ"י שפתי תפתח, וזכאין שפון דאינון תרעין דהיכלא, פגוונא דאלין דאתמר בהון (שם קיח יט) פתחו לי שערי צדק, דכד פומיה פתח בצלותא בשכינתא, וי' יענה מיד, הדא הוא דכתיב (ישעיה נח ט) אז תקרא וי' יענה, א"ז תמנא אתון יהו"ה אהי"ה, וי' יענה הוא ובית דינו, ודא יהו"ה אדנ"י יאהדונה"י, לקבל תמנא אתון, אלין אינון חיוון דחשמ"ל, דאינון חיוון דאשא, פעם חשות ופעם ממלכות, בצלותא מיושב ממלכות, בצלותא דמעומד חשות.

ותא חזי, אם בר נש סליק במחשבתיה בצלותא דיליה לשכינתא, או בכל פקודא ופקודא דעביד, מיד דדפיק לפתחא דהיכלא דמלכא, נביא או חוזה או חכם או צדיק או חסיד, מיד דקרא לה לתרעא, אם שכינתא סליקת תמן, י' יענה מיד, ולא אמתינ לעבד או ממנא דאפתח ליה, אלא איהו ממש אפתח ליה, מחביבו ורחימו דאית ליה לגבה פחתן לגבי כלה, ואם שכינתא לא סליקת בההוא צלותא או פקודא, לא חשיב ליה קודשא בריה הוא למפתח ליה היכליה, ואפילו על ידי שלוחא.

